

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός απόφασης: 5520 /2021

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Αικατερίνη Ζαφειροπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίστηκε κατόπιν κληρώσεως σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3327/2005.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 17 Μαΐου 2021, χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Α. ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: [redacted] του [redacted], κατοίκου [redacted] Δήμου Λαμιέων Φθιώτιδας, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του, Κωνσταντίνου Φαρμάκη (Α.Μ/Δ.Σ.Λαμίας: 430), που κατέθεσε έγγραφο σημείωμα.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Εταιρείας παροχής υπηρεσιών διαχείρισης απαιτήσεων κατά το Ν. 4354/2015, με την επωνυμία [redacted]

[redacted] και το διακριτικό τίτλο [redacted], που εδρεύει στην Αθήνα και [redacted]

εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργούσας εν προκειμένω δυνάμει της από 12.09.2019 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων όπως τροποποιήθηκε, επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρίας με την επωνυμία [redacted] [redacted], η οποία έχει καταστεί ειδική διαδόχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [redacted]

και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του Ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. ΑΚ και του άρθρου 61 του Ν. 4548/2018, νομίμως εκπροσωπούμενης, η οποία δεν παραστάθηκε, ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο.

Β. ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ:

Εταιρείας παροχής υπηρεσιών διαχείρισης απαιτήσεων κατά το Ν. 4354/2015,

[redacted] η Ανώνυμη Εταιρία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και [redacted] που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ως νόμιμη διαχειρίστριας και εκπροσώπου, δυνάμει της από [redacted] σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, διεπόμενης από το αγγλικό δίκαιο,

εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, δυνάμει της από [redacted] σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, διεπόμενης από το ελληνικό δίκαιο και τα άρθρα 10 και 14 του Ν. 3156/2003, νομίμως δημοσιευθείσας σε περίληψη με αρ. πρωτ. [redacted] στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών στον τόμο [redacted] επέχουσας θέση αναγγελίας κατ' άρθρο 10 παρ. 10 του Ν. 3156/2003.

ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΗΣ Η ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ:

[redacted]

ειδικής διαδόχου της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [redacted] που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, δυνάμει της από [redacted] σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, διεπόμενης από το ελληνικό δίκαιο και τα άρθρα 10 και 14 του Ν. 3156/2003, νομίμως δημοσιευθείσας σε περίληψη με αρ. πρωτ. [redacted] στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών στον τόμο [redacted] με αριθμό [redacted], όπως η ανωτέρω εταιρία ειδικού σκοπού εκπροσωπείται από τη διαχειρίστριά της στην Ελλάδα, ανώνυμη εταιρία παροχής υπηρεσιών διαχείρισης απαιτήσεων κατά το Ν. 4354/2015 με την επωνυμία [redacted]

ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ

[redacted]

αυτή στη συνέχεια τροποποιήθηκε ως προς το πρόσωπο του διαχειριστή, της σχετικής τροποποίησης δημοσιευθείσας με αριθμό πρωτοκόλλου

στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών στον τόμο

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΟΥ Η ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ:

του Δήμου
Λαμιέων Φθιώτιδος.

Ο αιτών ζητά να γίνει δεκτή η από 2020 (αριθ.καταθ: 20) αίτησή του, η οποία προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 31^{ης}.07.2020 και μετ' αναβολής για εκείνη της 20^{ης}.11.2020, κατά την οποία ματαιώθηκε λόγω της επιβολής του μέτρου της προσωρινής αναστολής της λειτουργίας των δικαστηρίων της χώρας ένεκα των έκτακτων μέτρων προστασίας της δημόσιας υγείας από την πανδημία του κορονοϊού COVID-19. Ακολούθως, η συζήτηση της αίτησης προσδιορίστηκε, οίκοθεν, για τη δικάσιμο της 23^{ης}.03.2021, οπότε ματαιώθηκε πάλι για τον ίδιο λόγο και εν συνεχεία προσδιορίστηκε οίκοθεν για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 83 αρ. 2 του ν. 4790/2021.

Περαιτέρω, η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα εταιρεία παροχής υπηρεσιών διαχείρισης απαιτήσεων, κατά το ν. 4354/2015, ως διαχειρίστρια της ειδικής διαδόχου της απώτερης δικαιοπαρόχου της καθ' ης η κρινόμενη αίτηση, κατά τα προαναφερθέντα, άσκησε προφορικά κατ' άρθρο 686 παρ. 6 ΚΠολΔ, κατά την εκφώνηση της υποθέσεως, την από 17.05.2021 αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση και ζήτησε να γίνει δεκτή.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο ο πληρεξούσιος δικηγόρος του αιτούντος και εκείνος της αυτοτελούς προσθέτως παρεμβαίνουσας ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Από τη διάταξη του άρθρου 80 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι τρίτος μπορεί να ασκήσει σε εκκρεμή μεταξύ άλλων δίκη πρόσθετη παρέμβαση για την υποστήριξη κάποιου διαδίκου, μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση, εφόσον

έχει έννομο συμφέρον. Έννομο συμφέρον για την άσκηση της πρόσθετης παρέμβασης υφίσταται, όταν με την πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να προστατευθεί δικαίωμα του παρεμβαίνοντος ή να αποτραπεί η δημιουργία σε βάρος του νομικής υποχρέωσης, που, είτε απειλούνται από τη δεσμευτικότητα και την εκτελεστότητα της απόφασεως που θα εκδοθεί, είτε υπάρχει κίνδυνος προσβολής τους από τις αντανακλαστικές συνέπειές της, ως τρίτος δε, κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως του άρθρου 80 ΚΠολΔ, νοείται εκείνος, ο οποίος δεν είχε προσλάβει την ιδιότητα του διαδίκου με οποιοδήποτε τρόπο στην αρχική δίκη ή σε στάδιο προηγούμενης δίκης επί της υποθέσεως (ΑΠ 1329/2017 ΑΠ 611/2013, ΑΠ 1171/2012 ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 83 ΚΠολΔ, αν η ισχύς της απόφασης στην κύρια δίκη εκτείνεται και στις έννομες σχέσεις εκείνου, που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση, προς τον αντίδικό του, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 76 μέχρι 78. Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι αποφασιστικό κριτήριο για το χαρακτηρισμό της πρόσθετης παρέμβασης ως αυτοτελούς είναι η επέκταση της ισχύος της απόφασης, δηλαδή των υποκειμενικών ορίων του δεδικασμένου, της εκτελεστότητας και της διαπλαστικής ενέργειας αυτής στις έννομες σχέσεις του τρίτου προς τον αντίδικό του. Το δικονομικό δικαίωμα της άσκησης αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης παρέχεται όχι λόγω της πιθανής εκδήλωσης δυσμενών ενεργειών της απόφασης σε βάρος τρίτου, αλλά λόγω της δεσμευτικότητας αυτών, που θα κριθούν στην ήδη εκκρεμή δίκη, όσον αφορά στις σχέσεις του παρεμβαίνοντος προς τον αντίδικό του, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα άλλης διαδικασίας. Έτσι, με την άσκηση της αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης ο παρεμβαίνων, χωρίς να εισάγει στη δίκη μια νέα έννομη σχέση, αντιδικεί για την ήδη εκκρεμή έννομη σχέση, η διάγνωση της οποίας θα επιφέρει την επέκταση της ισχύος της απόφασης και απέναντι στον ίδιο (ΑΠ 1485/2006 ΕλΔνη 47.1676). Η ασκούμενη κατά το άρθρο 83 ΚΠολΔ αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση δημιουργεί περιορισμένου περιεχομένου επιγενόμενη αναγκαία ομοδικία του παρεμβαίνοντος με το διάδικο υπέρ του οποίου η παρέμβαση, στο μέτρο που ο παρεμβαίνων θεωρείται κατά πλάσμα δικαίου ως αναγκαίος ομόδικος με τις παρεχόμενες δικονομικές εξουσίες

αυτού, χωρίς όμως να έχει στη διάθεσή του διαδικαστικές ευχέρειες, που προσιδιάζουν αποκλειστικά στο πρόσωπο του κυρίου διαδίκου. Ως αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να θεωρηθεί και εκείνη, την οποία ασκεί αυτός που έγινε διάδοχος του διαδίκου όσο διαρκούσε η δίκη ή μετά το πέρας αυτής (άρθρο 225 παρ. 2 ΚΠολΔ), αφού το δεδικασμένο από τη δίκη ισχύει υπέρ και κατά αυτού, κατά το άρθρο 325 αριθ. 2 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 1 παρ. γ' του ν. 4354/2015 «Διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων...», «Τα δικαιώματα που απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες λόγω πώλησης απαιτήσεις δύνανται να ασκούνται μόνο μέσω των εταιριών διαχείρισης της παρούσας παραγράφου. Οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις από δάνεια και πιστώσεις λογίζονται ως τραπεζικές και μετά τη μεταβίβασή τους οι εταιρίες διαχείρισης απαιτήσεων ευθύνονται για όλες τις υποχρεώσεις απέναντι στο Δημόσιο και σε τρίτους, οι οποίες βαρύνουν τις εταιρίες απόκτησης απαιτήσεων και απορρέουν από τις μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις». Επίσης, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του άνω νόμου 4354/2015, «Οι Εταιρίες Διαχείρισης νομιμοποιούνται, ως μη δικαιούχοι διάδικοι, να ασκήσουν κάθε ένδικο βοήθημα και να προβαίνουν σε κάθε άλλη δικαστική ενέργεια για την είσπραξη των υπό διαχείριση απαιτήσεων, καθώς και να κινούν, παρίστανται ή συμμετέχουν σε προπτωχευτικές διαδικασίες εξυγίανσης, πτωχευτικές διαδικασίες αφερεγγυότητας, διαδικασίες διευθέτησης οφειλών και ειδικής διαχείρισης των άρθρων 61 επ. του ν. 4307/2014 (ΦΕΚ Α' 246). Εφόσον οι Εταιρίες συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δίκη με την ιδιότητα του μη δικαιούχου διαδίκου το δεδικασμένο της απόφασης καταλαμβάνει και τον δικαιούχο της απαίτησης». Τέλος, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 83 και 76 παρ. 1 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι σε περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας, αν κάποιος από τους αναγκαίους ομοδίκους δεν εκπροσωπηθεί από πληρεξούσιο Δικηγόρο, πλην, όμως, κλητεύθηκε νομίμως είτε από τον αντίδικό του, είτε από αναγκαίο ομόδικο, τότε η συζήτηση χωρεί νομίμως και ως προς τον απολειπόμενο αυτόν αναγκαίο ομόδικο, αφού, αν και δεν παραστάθηκε,

θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται από τον αναγκαίο ομόδικό του (ΑΠ 368/2019 ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση η εταιρία παροχής υπηρεσιών διαχείρισης απαιτήσεων κατά το ν. 4354/2015 με την επωνυμία [REDACTED] Εταιρεία Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις [REDACTED]

την ιδιότητά της ως μη δικαιούχος διάδικος, πληρεξούσια και διαχειρίστρια των απαιτήσεων της δικαιούχου αλλοδαπής εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED]

[REDACTED] άσκησε προφορικά, κατά την εκφώνηση της υποθέσεως, αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της τελευταίας, η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED]

Α.Ε», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, δυνάμει της από [REDACTED]

[REDACTED] σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, διεπόμενης από το ελληνικό δίκαιο και τα άρθρα 10 και 14 του Ν. 3156/2003, νομίμως δημοσιευθείσας σε περίληψη με αρ. πρωτ. [REDACTED] ο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών στον τόμο [REDACTED]

επέχουσας θέση αναγγελίας κατ' άρθρο 10 παρ. 10 του Ν. 3156/2003. Ζήτησε δε την απόρριψη της κρινόμενης αιτήσεως, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην αυτοτελή πρόσθετη παρέμβασή της. Με αυτό το περιεχόμενο, η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 80, 83 και 686 παρ. 6 ΚΠολΔ, με αποτέλεσμα μεταξύ της καθ' ης, ως κυρίας διαδίκου και της προσθέτως υπέρ αυτής παρεμβαίνουσας να δημιουργηθεί σχέση επιγενόμενης αναγκαίας ομοδικίας. Όπως δε αποδεικνύεται από την υπ' αριθμ. 10957/22.06.2020 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Μαρίας – Μπέλλα Τραπατσέλη, αντίγραφο της υπό κρίση αιτήσεως με την κάτω από αυτή πράξη προσδιορισμού δικασίμου και με κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 31^{ης}.07.2020 επιδόθηκε, με επιμέλεια του ανακόπτοντος, νόμιμα και εμπρόθεσμα, στην καθ' ης. Όμως, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε στη σειρά της από το οικείο πινάκιο, η καθ' ης η

αίτηση αναστολής - υπέρ ης η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση δεν εμφανίστηκε και δεν έλαβε μέρος στη συζήτηση. Επομένως, κατ' εφαρμογή των όσων εκτέθηκαν παραπάνω, η καθ' ης θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται από την αναγκαία ομόδικό της - αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα εταιρεία - και η συζήτηση θα χωρήσει σαν να ήταν και αυτή παρούσα (βλ. ΑΠ 368/2019 ΝΟΜΟΣ), η δε αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση πρέπει να συνεκδικαστεί με την αίτηση (άρθρο 246 ΚΠολΔ) (ΑΠ 877/2019 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 763/2019 ΕΠολΔ 2019, 604).

II. Ο αιτών, επικαλούμενος επικείμενη ανεπανόρθωτη βλάβη του, ζητά να ανασταλεί η εκτέλεση της υπ' αριθμ. 2153/2020 Διαταγής Πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της από [REDACTED] ανακοπής, που νομότυπα και εμπρόθεσμα άσκησε κατά της ως άνω Διαταγής ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών σύμφωνα με το άρθρο 632 παρ. 1 ΚΠολΔ, για τους λόγους που αναφέρει στην ανακοπή του. Η αίτηση αρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι ορισμένη, απορριπτομένης της ένστασης αοριστίας, που προέβαλε η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα και νόμιμη, ερειδόμενη στο άρθρο 632 παρ. 3 εδ. β' ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

III. Από το συνδυασμό των άρθρων 42 και 43 ΚΠολΔ προκύπτει ότι με γραπτή συμφωνία των διαδίκων (σύμβαση παρεκτάσεως), προκειμένου για μελλοντικές διαφορές εκτός από τις διαφορές που δεν έχουν περιουσιακό χαρακτήρα, τακτικό (πρώτου βαθμού) δικαστήριο γίνεται κατά τόπο αρμόδιο για διαφορές που θα προέλθουν από ορισμένη έννομη σχέση. Με τη σύμβαση παρεκτάσεως οι συμβαλλόμενοι είτε δημιουργούν μία ακόμη συντρέχουσα με τις λοιπές δωσιδικία είτε καταργούν κάθε άλλη νόμιμη δωσιδικία και εισάγουν μία νέα συμβατική, καθορίζοντας το αποκλειστικό κατά τόπο αρμόδιο για την επίλυση της διαφοράς Δικαστήριο. Πρόκειται αναμφισβήτητα για δικονομική σύμβαση η οποία εντάσσεται συνήθως στο κείμενο σύμβασης ουσιαστικού

δικαίου. Εξ άλλου σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν. 2251/1994 όροι που έχουν διατυπωθεί εκ των προτέρων για απροσδιόριστο αριθμό μελλοντικών συμβάσεων (γενικοί όροι συναλλαγών) δεν δεσμεύουν τον καταναλωτή, αν κατά την κατάρτιση της σύμβασης τους αγνοούσε ανυπαίτως και ο προμηθευτής δεν του υπέδειξε την ύπαρξη τους ή του στέρησε τη δυνατότητα να λάβει πραγματική γνώση του περιεχομένου τους. Σύμφωνα δε με την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 10 παρ. 24 του Ν. 2741/1999 (ΦΕΚ 199/28.9.1999), γενικοί όροι συναλλαγών που έχουν ως αποτέλεσμα τη διατάραξη της ισορροπίας των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλομένων σε βάρος του καταναλωτή απαγορεύονται και είναι άκυροι. Ο καταχρηστικός χαρακτήρας γενικού όρου ενσωματωμένου σε σύμβαση κρίνεται αφού ληφθούν υπόψη η φύση των αγαθών ή υπηρεσιών που αφορά η σύμβαση, ο σκοπός της, το σύνολο των ειδικών συνθηκών κατά τη σύναψη της και όλες οι υπόλοιπες ρήτρες της σύμβασης ή άλλης σύμβασης από την οποία εξαρτάται. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι επειδή ρήτρα περιεχόμενη σε ΓΟΣ, η οποία έχει ως αντικείμενο την απονομή αρμοδιότητας για όλες τις διαφορές που θα προκύψουν από τη σύμβαση ασφάλισης που συνάπτει ασφαλιστική εταιρία με τον πελάτη της, στο δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η έδρα της, επιβάλλει στον πελάτη-καταναλωτή την υποχρέωση να υπαχθεί στην αποκλειστική αρμοδιότητα δικαστηρίου, το οποίο μπορεί να είναι απομακρυσμένο από τον τόπο της κατοικίας του. Τούτο μπορεί να καταστήσει δυσχερή την παράσταση του πελάτη ενώπιον του δικαστηρίου και τελικώς, ιδίως επί διαφορών που αφορούν περιορισμένα ποσά και πελάτες που κατοικούν σε απομακρυσμένη περιοχή σε σχέση με την έδρα της εταιρίας και τους οποίους (πελάτες) πρέπει, κυρίως, να έχει υπόψη του το δικαστήριο αφού οι πελάτες της κατηγορίας αυτής είναι εκείνοι που επηρεάζονται δυσμενώς από μία τέτοια ρήτρα, τα έξοδα που απαιτούνται μπορεί να αποθαρρύνουν τον πελάτη και να τον οδηγήσουν σε παραίτηση από την υπεράσπιση του. Αντιθέτως τέτοια ρήτρα επιτρέπει στον χρήστη των ΓΟΣ (τράπεζα, ασφαλιστική εταιρία) να συγκεντρώνει κατά τρόπο λιγότερο δαπανηρό το

σύνολο των διαφορών που αφορούν την δραστηριότητά του στα δικαστήρια, στην περιφέρεια των οποίων βρίσκεται η έδρα του. Συνεπώς μία ρήτρα παρεκτάσεως της αρμοδιότητας που περιλαμβάνεται σε σύμβαση (ασφαλιστικής εταιρίας, Τράπεζας κ.λπ.) και πελάτη της, χωρίς να αποτελέσει αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης, όπως απαιτείται κατά το άρθρο 42 ΚΠολΔ και η οποία απονέμει αποκλειστική αρμοδιότητα στα δικαστήρια, στην περιφέρεια των οποίων βρίσκεται η έδρα της τράπεζας, θεωρείται καταχρηστική και συνεπώς άκυρη κατά το άρθ. 2 § 6 του Ν. 2251/1994, εφόσον, χωρίς ν' ανταποκρίνεται σε εύλογο συμφέρον του προμηθευτή, όπως όταν είναι πραγματικά δυσχερής η οργάνωση νομικής υποστήριξης του προμηθευτή στον τόπο, τα δικαστήρια του οποίου είναι κατά τον ΚΠολΔ αρμόδια για την εκδίκαση της διαφοράς, δημιουργούν, παρά τις αρχές της καλής πίστεως, σημαντική ανισορροπία σε βάρος του καταναλωτή μεταξύ των εκ της συμβάσεως δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλομένων. Αντίθετο των ανωτέρω δεν προκύπτει από το ότι ο Ν. 2251/1994, σε αντίθεση με τον προγενέστερο Ν. 1961/1991, δεν περιέλαβε την περίπτωση παρέκτασης αρμοδιότητας στον ενδεικτικό κατάλογο καταχρηστικών ρητρών. Από τη μη αναφορά αυτή προκύπτει βούληση του νομοθέτη ότι δεν επιθυμεί στην περίπτωση αυτή απόλυτη καταχρηστικότητα του όρου. Όμως ενδέχεται ο σχετικός όρος να είναι καταχρηστικός με τη συνδρομή των προϋποθέσεων της παραγράφου 6 του άρθρου 2 του Ν. 2251/1994 (ΑΠ 1219/2001 υπό Χ, ΔΕΕ 2001.1128, ΕΕμπΔ 2001.529, ΕπισκΕΔ 2001.663, Γ. Μεντής, Οι γενικοί όροι συναλλαγών σε καταναλωτικές και εμπορικές συμβάσεις, σελ. 162).

Στην προκειμένη περίπτωση, με τον πρώτο λόγο της ανακοπής του, ο ανακόπτων και νυν αιτών εκθέτει ότι με την υπ' αριθμ. [REDACTED] 2008 σύμβαση στεγαστικού δανείου σε συνάλλαγμα (CHF), που συνήφθη στη Λαμία μεταξύ της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία [REDACTED], νομίμως εκπροσωπούμενης ως δανείστριας και του ιδίου, ως πιστούχου, του χορηγήθηκε τοκοχρεωλυτικό στεγαστικό δάνειο, ποσού 326.916,80 ελβετικών φράγκων, με κυμαινόμενο επιτόκιο Libor (CHF) μηνιαίας διάρκειας 360 ημερών, πλέον περιθωρίου

1,25% και της εισφοράς του Ν. 128/75 (0,12%), εξοφλητέο σε 240 συνεχείς μηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις. Ότι, σύμφωνα με τον όρο 8.10 της άνω συμβάσεως, αρμόδιο κατά τόπο για την επίλυση κάθε διαφοράς δικαστήριο ορίστηκαν τα δικαστήρια των Αθηνών. Ότι ο όρος αυτός είναι άκυρος ως καταχρηστικός και η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής ακυρωτέα ως εκδοθείσα από κατά τόπο αναρμόδιο Δικαστήριο, καθόσον, δοθέντος ότι η εν λόγω σύμβαση όπως και οι επόμενες δέκα (10) πρόσθετες πράξεις υπεγράφησαν στη Λαμία μεταξύ του αιτούντος και των υπαλλήλων του υποκαταστήματος της [REDACTED] στη Λαμία, καθώς και ότι ο ίδιος είναι μόνιμος κάτοικος [REDACTED] Λαμίας Φθιώτιδος, του στερεί τη δυνατότητα πλήρους προάσπισης των δικαιωμάτων του αυξάνοντας δυσανάλογα το κόστος της εκπροσώπησης του στα δικαστήρια των Αθηνών, δημιουργώντας έτσι ανισορροπία σε βάρος του μεταξύ των εκ της συμβάσεως δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλομένων. Ο λόγος αυτός είναι νόμιμος, στηριζόμενος στις προαναφερόμενες στη μείζονα σκέψη διατάξεις. Πρέπει, συνεπώς, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

IV. Από την εκτίμηση των εγγράφων, που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν νομίμως, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της υπ' αριθμ. [REDACTED] 6.2008 σύμβασης στεγαστικού δανείου σε συνάλλαγμα (CHF), που συνήφθη στη Λαμία μεταξύ της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία [REDACTED], νομίμως εκπροσωπούμενης, ως δανείστριας και του αιτούντος ως πιστούχου, χορηγήθηκε στον τελευταίο έντοκο τοκοχρεωλυτικό στεγαστικό δάνειο, ποσού 326.916,80 ελβετικών φράγκων (326.916,80 CHF), με κυμαινόμενο επιτόκιο Libor (CHF) μηνιαίας διάρκειας 360 ημερών, πλέον περιθωρίου 1,25% και της εισφοράς του Ν. 128/75 (0,12%), εξοφλητέο σε 240 συνεχείς μηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις. Ακολούθως, υπεγράφησαν στον ίδιο ως άνω τόπο, ήτοι στη Λαμία Φθιώτιδος, μεταξύ των ιδίων ως άνω συμβαλλομένων και οι κάτωθι πρόσθετες πράξεις: α) η υπ' αριθμ. [REDACTED] 7.2011 πρόσθετη πράξη, β) η από

[redacted] πρόσθετη πράξη, γ) η από [redacted] πρόσθετη πράξη, δ) η από [redacted] πρόσθετη πράξη, ε) η από [redacted] πρόσθετη πράξη, στ) η από [redacted] πρόσθετη πράξη, ζ) η από [redacted] πρόσθετη πράξη, η) η από [redacted] πρόσθετη πράξη, θ) η από [redacted] πρόσθετη πράξη και ι) η από [redacted] πρόσθετη πράξη. Με τον όρο 8.10 της συμβάσεως, αρμόδια κατά τόπο για την επίλυση κάθε διαφοράς που θα προέκυπτε απ' αυτή ορίστηκαν τα Δικαστήρια των Αθηνών. Βάσει της εν λόγω συμφωνίας, η οποία όμως ήταν προδιατυπωμένη ως Γενικός Όρος στην ένδικη σύμβαση εκ μέρους της συμβαλλόμενης τράπεζας και δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης μεταξύ αυτής και του αιτούντα, η τελευταία υπέβαλε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών την από [redacted] αίτησή της, αιτούμενη την έκδοση διαταγής πληρωμής σε βάρος του. Επ' αυτής εκδόθηκε η με αριθμό 2153/2020 διαταγή πληρωμής της Δικαστού αυτού του Δικαστηρίου, δυνάμει της οποίας διατάχθηκε ο καθ' ου και ήδη αιτών να καταβάλει το ποσό των 169.631,23 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, εν συνεχεία δε η τράπεζα τού επέδωσε, στις [redacted] την άνω διαταγή πληρωμής και το παρά πόδας αυτής πρώτο εκτελεστό απόγραφο με αριθμό 2144/2020. Περαιτέρω πιθανολογήθηκε ότι ο όρος 8.10 της συμβάσεως, με τον οποίο ορίστηκαν ως αρμόδια δικαστήρια, να επιληφθούν των τυχόν διαφορών που θα προκύψουν από τη σύμβαση, εκείνα των Αθηνών και όχι της Λαμίας Φθιώτιδος, όπου υπογράφηκε η ένδικη σύμβαση δανείου καθώς και οι πρόσθετες αυτής πράξης, είναι καταχρηστικός, καθόσον στερεί από τον αιτούντα τη δυνατότητα πλήρους προάσπισης των δικαιωμάτων του, αυξάνοντας δυσανάλογα το κόστος της πρόσβασής του στο δικαστήριο, δημιουργώντας έτσι σημαντική ανισορροπία σε βάρος του, μεταξύ των εκ της συμβάσεως δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών. Επομένως, πιθανολογείται ότι η ένδικη ανακοπή θα ευδοκιμήσει. Εξάλλου, πιθανολογήθηκε ότι, από την εκτέλεση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής, ο αιτών θα υποστεί ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη, λαμβανομένης υπόψη και της δυσχερούς οικονομικής κατάστασης, στην οποία βρίσκεται. Συνεπώς, εφόσον πιθανολογείται η ακύρωση της ανακοπτόμενης

διαταγής πληρωμής, συνεπεία της παραδοχής της ανακοπής, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ως και κατ' ουσία βάσιμη και να ανασταλεί η εκτέλεση της ανακοπτόμενης υπ' αριθμ. 2153/2020 Διαταγής Πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της από [] αριθμ.καταθ: [] (20) ανακοπής, που έχει ασκήσει ο αιτών ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Τα δικαστικά έξοδα της αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσας, όπως αυτά ορίζονται ειδικότερα στο διατακτικό, βαρύνουν τον αιτούντα, υπέρ του οποίου διατάσσεται η αναστολή (άρθρα 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, 84 παρ. 2 εδ. β' και γ' του Κώδικα περί Δικηγόρων).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΙ την εκτέλεση της ανακοπτόμενης, με αριθμό 2153/2020, Διαταγής Πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, μέχρι να εκδοθεί οριστική απόφαση επί της από [] (αριθμ.καταθ: [] (20) ανακοπής, που έχει ασκήσει ο αιτών ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον αιτούντα τα δικαστικά έξοδα της αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσας, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στις ...30.11.21..., χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)

ΕΜΙΣΤΟΥ
ΖΑΦΕΙΡΕΝΙΑ

